

سحر امامی کمر بند افتخاری تکواندو گرفت

در مراسم تجلیل از شهدای جنگ تحمیلی ۱۲ روزه، ۲ مجری رسانه ملی دان یک تکواندو دریافت کردند. مراسم تجلیل از شهدای ورزشکار ۱۲ روز دفاع‌مقدس با حضور هادی ساعی، رئیس فدراسیون تکواندو بر گزار شد.

در این مراسم سحر امامی و وحیده‌سادات حسینی، ۲ مجری رسانه ملی دان یک افتخاری تکواندو و نماد صلح دریافت کردند.

گزارش

روایت جنگجالی ساعی از ماجرای پر حاشیه سالن تمرین باز خوانی یک در گیری ناگهانی

حاشیه تازه‌ای که چند روزی است در فضای تکواندوی کشور پیچیده، حالا با ورود رسمی رئیس فدراسیون، وارد مرحله‌ای تازه شده است. ماجرا مربوط به یک بر خورد لفظی و فیزیکی در پایان یک کلاس تمرینی است؛ جایی که پای نام‌های شناخته‌شده‌ای چون مبینا نعمت‌زاده و یدالله پیرهادی، پیشکسوت این رشته، به میان آمده و فضای آرام فدراسیون را به چالش کشیده است.

هادی ساعی، رئیس فدراسیون، در نخستین واکنش جدی به اتفاقات، با لحنی روشن و صریح سعی کرد ماجرا را بازسازی کند اما نه برای تهییج رسانه‌ها، بلکه برای بستن باب سوءبرداشت‌ها.

جرقه حاشیه

به گفته ساعی، این ماجرا درست در آستانه اعزام تیم نوجوانان به رقابت‌های آسیایی مالزی شکل گرفته است. مبینا نعمت‌زاده که یکی از حاضران در آن کلاس تمرینی بود، به‌صورت مستقیم با شخص رئیس فدراسیون تماس گرفت و از برخورد تند یکی از مربیان سخن گفت. هادی ساعی که درگیر برنامه‌های سفر بود، ترجیح داد موضوع را تا بازگشت به کشور پیگیری نکند اما با بزرگ شدن روایت‌ها، ناچار شد وارد میدان شود و پشت پرده ماجرا را روشن کند.

چرا پیرهادی وارد کلاس شد؟

یکی از مهم‌ترین پرسش‌هایی که ساعی به آن پاسخ داده، ماجرای ورود پیرهادی به کلاسی است که ویژه بانوان بوده و آن هم در دقائق پایانی، زمانی که ورزشکاران در حال تعویض لباس بوده‌اند. این نکته، از نگاه ساعی، جزو عوامل تنش‌زا در فضا بوده و نمی‌توان آن را نادیده گرفت. به گفته او، لازم است همه روایت ماجرا با جزئیات بررسی شود، نه فقط بخشی از آن که در برخی رسانه‌ها بازتاب یافته است.

نه توهینی، نه تدریسی از نعمت‌زاده

ادعای دوم که فضای مجازی را ملتهب کرده بود، تدریس مبینا نعمت‌زاده در این کلاس بود؛ در حالی که به گفته ساعی، ۲ مربی رسمی یعنی خلیل‌ارجمندی و علیخانی مسؤولیت کلاس را بر عهده داشت‌بند. نعمت‌زاده، چون اردوهای ملی تعطیل بود، صرفاً برای تمرین شخصی در کلاس حاضر شده بود و هیچ نقشی به‌عنوان مربی نداشت.

اما جنگجالی‌ترین بخش ماجرا، ادعای توهین این ورزشکار به پیشکسوت قدیمی تکواندو بود؛ موضوعی که رئیس فدراسیون قاطعانه آن را رد می‌کند.

چه کسی کنترلش را از دست داد؟

به روایت ساعی، نه تنها هیچ بی‌احترامی‌ای از سوی نعمت‌زاده صورت نگرفته، بلکه طبق مستنداتی که فدراسیون بر خورد خواهد شد اما هم‌زمان از حق که با رفتارهایی خارج از کنترل، جو کلاس را به هم ریخته است. حتی از سوی او ضرب‌های نیز به مبینا وارد شده که در حال بررسی دقیق‌تر است. ساعی تأکید می‌کند با وجود رفتار نسنجیده پدر مبینا اما فدراسیون قصد ندارد در دفاع از حق ورزشکار خود کوتاه بیاید.

پای مهروز را وسط نکشید

ساعی در ادامه سخنان‌ش به حاشیه‌ای دیگر هم واکنش نشان می‌دهد؛ اینکه چرا در هر اتفاقی، پای مهروز ساعی را وسط می‌کشند؟ به گفته او، مهروز سال‌ها پیش از حضور او در فدراسیون، مربی تیم ملی بوده و موفقیت‌های متعددی کسب کرده است. اینکه امروز هر خدای‌ی را به مهروز نسبت دهند، نه‌تنها بی‌انصافی است، بلکه پاک کردن صورت مساله‌های بزرگ‌تر است.

جایگاه اخلاق در تکواندو؛ از حرف تا عمل

رئیس فدراسیون تأکید دارد اخلاق در تکواندو، تنها یک شعار نیست. او می‌گوید با هر گونه بی‌احترامی به پیشکسوتان برخورد خواهد شد اما هم‌زمان از حق ورزشکاران نیز دفاع می‌کند. او خود را مسؤول ریز و درشت اتفاقات فدراسیون می‌داند اما معتقد است همه باید سهم خود را در بروز چنین اتفاقاتی بپذیرند.

کلام پایانی؛ سکوت نمی‌کنم

ساعی در پایان می‌گوید سکوتش به معنی تأیید هیچ حاشیه‌ای نیست. او مدارک موجود را در صورت نیاز به نهادهای ذی‌ربط ارائه خواهد کرد و تصمیم دارد موضوع را شفاف‌سازی کند، نه برای دفاع از شخصی خاص، بلکه برای تثبیت مرزهای احترام، قانون و حقیقت در محیط تکواندو.

شکست در فینال‌های حساس، قهرمانی جهان را از کشتی آزاد نوجوانان گرفت

جام سرخورد

۲ فینال و ۳ آه

در وزن ۴۵ کیلوگرم، پارسا طهماسبی که تا نیمه‌نهایی با ضربه فنی و اختلاف امتیاز قاطع از رقبای قرقیز، اوکراینی و ازبک گذشته بود، در فینال برابر نماینده مقتدر آمریکا، کیگان جکسون، قرار گرفت اما در کمتر از یک دقیقه، با نتیجه‌ای سنگین مغلوب شد تا نخستین نقره ایران ثبت شود.

در ۷۱، آرشام مهریان هم مسیری مقتدرانه تا فینال داشت اما مقابل جیدن جیمز، کشتی‌گیر جنگنده آمریکه، زورش نرسید و با نتیجه ۹ بر ۲ مغلوب شد. آرشام که از سد حریفان ترکمن، آلمانی و تاجیک گذشته بود، در آخرین گام از درخشش بازماند. در ۹۲، همه نگاه‌ها به امیرعلی علیزاده بود؛ ستاره‌ای که پیروزی‌اش می‌توانست ایران را قهرمان کند. علیزاده تا فینال، با نتایج قاطع نمایندگان آمریکا، مغولستان، ترکیه و گرجستان را کنار زده بود اما در فینال برابر نوجوان روس شکست خورد و نایب قهرمان شد. این نتیجه نه‌تنها مدال طلا را از او گرفت، بلکه جام قهرمانی تیمی را هم از ایران ربود.

تلاش‌هایی که بی‌پاداش ماند

در برخی اوزان دیگر نیز نمایندگان ایران با بدشانسی یا اشتباهات جزئی از رسیدن به سکو بازماندند. سینا اردو، کشتی‌گیر وزن ۵۱ کیلوگرم، در حالی که شروعی درخشان داشت و نماینده

گزارش اختصاصی «وطن امروز» از بازیکنان جدیداستقلال

سورپرایز شبانه

طرف کلارنس سیدورف، مشاور مدیرعامل معرفی و مذاکرات انجام شد. وزیرای نازون آماده شده و باشگاه در انتظار مهیا شدن ویزای همسر اوست که تا پایان هفته وارد ایران شوند. قرارداد نازون با استقلال ۲ ساله است.

سرمربی استقلال اصرار دارد عارف غلامی، مدافع کم‌کار فصل گذشته تراکتور هم به ترکیب خط دفاعش اضافه شود که مدیران باشگاه یک ماه است مقابل این انتقال ایستاده‌اند. مدیران استقلال با توجه به حواشی سابق وی در تیم، مخالف خرید او هستند اما ممکن است در ادامه از این بازیکن هم به ناچار رونمایی شود.

اما مساله مهمی که ممکن است اتفاق بیفتد انتقال قرضی در، وزیران تازه به تیم آمده آبی‌هاست. در حال حاضر بحث برای نماندن این بازیکن مطرح است و ممکن است بعد از مسابقه سوپرجام که بین ۲ تیم استقلال و تراکتور در تاریخ ۲۰ مرداد بر گزار خواهد شد، به صورت قرضی راهی یکی از تیم‌های ملوان، گل‌گهر و تراکتور شود. البته باید دید استقلالی‌ها برای جانشینی این بازیکن به «خواسته خود» خواهند رسید یا در نهایت با انتقال قرضی فرعباسی مخالفت شود.

تیم استقلال هر چند دیر در حال تکمیل شدن است اما با خریدهای لحظه آخری (تا شروع سوپر جام و سپس لیگ ۲۵ زمان زیادی نمانده) می‌توان گفت تیم خوبی بسته شده و زخم‌های گذشته در حال ترمیم است. شما شاهد یک تیم و ترکیب جدید در فصل آتی خواهید بود که نیاز به زمان دارد تا توانایی‌اش را اثبات کند. البته آرامش و اتحاد می‌تواند دوی درد

سال‌های پربحران

اخیر باشد.

چین را از پیش رو برداشته بود، در دومین مسابقه اسیر ضربه فنی حریف ژاپنی شد و حذف شد. آربین مهرعلیزاده در ۶۰ نیز نتوانست از فرصت‌های طلایی خود بهره ببرد. او تا یک‌چهارم نهایی پیش آمد اما مغلوب حریف هندی شد. هرچند در جدول شانس مجدد بار دیگر امیدوار شد اما در رده‌بندی مقابل کشتی‌گیر قزاق ناکام ماند و دستش از مدال کوتاه ماند.

مدال‌های روز اول: پایهای برای امید

پیش از آغاز روز دوم رقابت‌ها، تیم ایران موفق شده بود در ۵ وزن نخست ۴ مدال به‌دست آورد. سینا بوستانی در ۴۸ و محمدپارسا کریمی در ۸۰ کیلوگرم فینالیست شدند اما با باخت مقابل رقبای آمریکایی و اوکراینی به نقره رضایت دادند. در کنار آنها، مرتضی حاج‌ملا محمدی (۶۵) و امیرحسین نقدعلی‌پور (۱۱۰) هم با کسب مدال برنز، به جدول امتیازات ایران کمک کردند. تنها ناکامی این بخش مربوط به محمدرضا براری در ۵۵ بود که با وجود تلاش فراوان، دستش از مدال کوتاه ماند.

وقتی پایان، با شروع نمی‌خواند

نقطه قوت ایران در این دوره، عملکرد درخشان آزادکاران در مراحل ابتدایی بود. از نتایج با ضربه فنی گرفته تا اختلاف امتیاز بالا، همه چیز نویدبخش یک قهرمانی بی‌در دسر را می‌داد اما فینال‌هایی

همه آنچه باید درباره انتقال آسانی به استقلال بدانید

توشه‌ای برای زمستان

ندارد؟ مگر رستم آشورماتوف یا مهرداد محمدی با مصدومیت‌های ناگهانی، معادلات باشگاه را تغییر ندادند؟ در فوتبال حرفه‌ای، آسیب‌پذیری بخشی جدایی‌ناپذیر از ماجراست و خرید بازیکن همیشه همراه با چنین احتمالاتی صورت می‌گیرد.

پیش‌خبر، نه عجله

سیاست پیش‌دستی در بازار نقل‌وانتقالات، از اصول پایه‌ای مدیریت ورزشی مدرن است. اینکه باشگاهی بازیکنی را چند ماه زودتر بخرد تا خیال خودش را بابت حضور او در ادامه فصل راحت کند، اتفاقی عادی است. تنها کافی است نگاهی به قراردادهایی بین‌الزیم که بازیکنانی چون مهدی طارمی یا سردار آزمون با باشگاه‌های اروپایی امضا کردند؛ پیش از پایان قرارداد، باشگاه جدید خود را انتخاب کردند، برخی حتی زودتر از موعد هم جذب شده‌اند، آن هم در سطح اول اروپا.

آزمون و طارمی؛ درس‌هایی از اروپا

طارمی زمانی که در پورتو بود، ۶ ماه زودتر با اینتر قرارداد امضا کرد. این موضوع باعث شد سرمربی پورتو در برخی دیدارها، او را روی نیمکت بنشانند. با این حال، انتقال بدون اشکال انجام شد. در پرونده آزمون هم باشگاه آلمانی لورکوزن تصمیم گرفت او را زودتر بخرد تا ریسک از دست دادنش را نپذیرد، حتی با وجود مصدومیت. اگر این اتفاقات در اروپا امری عادی است، چرا در ایران چنین خریدهایی باید «عجیب» تلقی شود؟

فضاوت نهایی بعد از حضور

نقد‌های واردشده به انتقال آسانی به استقلال، در بسیاری موارد نه بر پایه منطق فوتبالی که بر اساس ذهنیت‌های محافظه‌کارانه صورت گرفته‌اند. اگر این بازیکن بتواند مشخص کند چه کسی قرار است مغز متفکر حملات پرسپولیس استفاده کند، انتخاب پلی‌میکر هم دستخوش تغییر خواهد شد. اتفاق دیگری بیفتد، استقلال بر اساس قوانین و منطق بازار عمل کرده و تنها به جای آنکه اسیر رقبا شود، گام اول را زودتر برداشته است.

فوتبال محل آزمون و خطاست اما برای برخی منتقدان، گویا به تصمیم، پیشاپیش محکوم به شکست است.

معمای پلی‌میکر در قلب زمین پرسپولیس

جدال هوش و تجربه

پشت سر بگذارد. در مقابل، رفیعی، اگر چه در حال عبور از روزهای اوجش است اما می‌تواند در نقش رهبر و مهندس زمین، حداقل یک فصل دیگر برخشد.

در این میان، نقش مهاجم هدف نیز مهم است؛ بسته به اینکه هاشمیان بخواهد از علی‌علیپور یا مهاجمی با خصوصیات متفاوت استفاده کند، انتخاب پلی‌میکر هم دستخوش تغییر خواهد شد.

نتیجه‌گیری؛ آغاز فصل، پایان رقابت؟

پرسپولیس شاید تا شروع رسمی مسابقات فرصت داشته باشد اما روند تصمیم‌گیری‌ها به سرعت در حال پیش رفتن است. هاشمیان باید در روزهای آینده تصمیم نهایی را بگیرد و مشخص کند چه کسی قرار است مغز متفکر حملات پرسپولیس باشد. آیا این نقش به شکاری سپرده می‌شود که تازه‌نفس و جسور است یا همچنان رفیعی قرار است در نقش رهبر خط میانی ایفای نقش کند؟

شاید پاسخ این سؤال، نخستین نشانه از چهره واقعی پرسپولیس هاشمیان در فصل پیش رو باشد؛ تیمی که هم به دنبال ساختن آینده است، هم مایل به بهره بردن از ناه‌ها و تجربه‌های بزرگ.

برای حضور یک خط جلوتر، رفیعی با ۳۵ سال سن، دیگر آن بازیکن چرنب‌پوش سال‌های گذشته نیست اما هنوز ذهن فوتبال‌خوان و پل‌س‌های بادقتش می‌تواند هر خط دفاعی‌ای را به چالش بکشد.

به نظر می‌رسد هاشمیان در تلاش است با استفاده از تجربه

رفیعی در پست تهاجمی‌تر، قدرت هدایت جریان بازی از محوطه پشت مهاجم را تقویت کند. با این حال، مساله اصلی، سازگاری فیزیکی رفیعی با الزامات این نقش جدید است.

پرسپولیس در تقاطع جوانی و پختگی

رقابت شکاری و رفیعی، بیش از آنکه صرفاً یک دوئل فنی باشد، بازی‌ای از فلسفه تاکتیکی جدید پرسپولیس است؛ جایی که باید تصمیم گرفت بازی‌سازی از عمق، یا تکیه بر تجربه باشد یا با شتاب جوانی پیش برود. شکاری برای آینده برنامه‌ریزی شده و می‌تواند در صورت تثبیت خود در این پست، چند فصل طلایی را

کار گرفته شد. او با سابقه بازی در پست وینگر و مهاجم دوم، حالا به گزینهای وسوسه‌برانگیز تبدیل کرده است. در تمرینات اخیر، شکاری با حرکات بین‌خطوط، سعی کرده خودش را به هاشمیان تحمیل کند و نشان دهد می‌تواند مغز متفکر حملات تیم باشد.

سروش؛ کاپیتان در مسیر تحول

در سوی دیگر زمین، سروش رفیعی ایستاده؛ چهره‌ای آشنا برای هواداران پرسپولیس که تا همین فصل گذشته در پست شماره ۸ بازی می‌کرد و به عنوان پلی‌میکر از عمق، شناخته می‌شد. حالا اما با مأموریتی جدید روبه‌رو شده؛ رقابت با شکاری

پس از بازگشت از اردوی آماده‌سازی در ترکیه، حالا پرسپولیس با تمرکز بر تمرینات داخلی به دنبال آن است ترکیب اصلی‌اش برای شروع فصل بیست‌وپنجم لیگ برتر ایران را نهایی کند. وحید هاشمیان، سرمربی تازه‌کار اما جاه‌طلب سرخ‌پوشان، با چند انتخاب حساس روبه‌رو است که یکی از مهم‌ترین آنها، تعیین نفر نخست برای هدایت بازی در میانه میدان و اجرای طرح‌های تهاجمی تیم است؛ یعنی همان بازیکنی که پشت مهاجم می‌ایستد و توپ را در گره‌گاه‌های زمین باز می‌کند؛ شماره ۱۰ کلاسیک.

در این مسیر، ۲ چهره متفاوت با سبک‌هایی متضاد، در رقابتی آرام اما سرنوشت‌ساز قرار گرفته‌اند؛ رضا شکاری و سروش رفیعی. یکی جوان‌تر و با انرژی‌تر، دیگری پخته‌تر و باتجربه‌تر.

شکاری؛ چالش تازه مدافعان حریف

رضا شکاری، بازیکن سابق سپاهان که یکی از خریدهای پرسپولیس در تابستان جاری محسوب می‌شود، در جریان بازی‌های دوستانه در ترکیه اغلب در نقش بازی‌گردان هجومی به